

Izložba Križni put I. Ivana Ivica Marekovića drugi je od deset kulturnih događaja koje u korizmi 2026. godine organizira Udruga „Biskup Martin Borković“ Nacionalnog svetišta svetog Josipa, a u sklopu ciklusa „Conventus melici Iosephi“ i 35. Svečanosti Pasijske baštine.

Prvi kulturni događaj u navedenoj dekadi bilo je otvaranje Pepelnicom umjetnika na kojoj su, nakon molitve u euharistiji za žive i pokojne umjetnike, umjetnici razgovarali o pitanju „Zašto Hrvatskoj treba kršćanska umjetnost?“ Izložba Križni put II. Ivica Markovića bit će izložena kao šesti kulturni događaj umjetničke dekade u Kulturno-povijesnom centru Sisačko-moslavačke županije u Sisku u utorak 24. ožujka 2026. godine. Iako je jednaka tema, izložene su druge, nove, čak i većih dimenzija, postaje križnog puta istog autora.

mons. Antun Sente, ml.

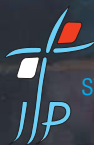
Križni put I.

IVAN IVICA MAREKOVIĆ

27. veljače 2026. u 19.00 sati

Nacionalno svetište svetoga Josipa Karlovac
Galerija „Martin Borković“

Nacionalno svetište

svetog Josipa

Galerija
MB
MARTIN BORKOVIĆ

PASIJNSKA
BAŠTINA

UDRUGA
BISKUP
MARTIN
BORKOVIĆ

KRIŽNI PUT I.

Ivan Ivica Mareković u većem dijelu svoga opusa zaokupljen je motivom krajolika, te se vrsnim dome-tima djela stavlja među najznačajnije hrvatske pej-zažiste u posljednjih nekoliko desetljeća. Odabrao je zemljopisnu ambijentalnost, uglavnom bliže i dalje okolice svoga svakodnevnog životnog prostora, Sela kod Siska, izgled slikovitosti rijeke, raslinja, mijena kolorita neba, interpretirajući prizore osobnim ru-kopisom. U sintezi talenta i udivljenja pred ljepotom prirode. Shvaćajući na slikarskom putu da je ljepota koja nas okružuje dar Stvoritelja, zbilja uzdignuta do ozračja sakralnog, Mareković je svjesno i intuitivno osjetio tu dimenziju posvojenog krajolika, u tragu veličajnosti ponuđene, otkrivene duhovnosti tvarnog. I bez doslovnosti tema kršćanske ikonografije. A pri-jelaz prema motivima biblijske inspiracije dogodio se kasnije. I vlastitom umjetničkom zrelošću, i jakim, do-bronamjernim poticajima sa strane, pa mu je sadržaj evanđelja postao okvir za brojna dojmjljiva ostvarenja. Osmišljen u nizu motiva, a posebno u zahtjevnosti sve-tog scenarija golgotskog martirija, križnoga puta, koji je slikarski oblikovao u nekoliko navrata.

Mareković u slikarskoj figuraciji klasične estetike, poštujući tradiciju, ostaje vjeran baštinjenom. No u mnoge unosi i svoje rukopisne karakteristike, i u sa-mom rasporedu, kolorističkim odnosima, akcentima, te pejzažnim i arhitektonskim citatima, uklopljenim u ukupnost pojedine scene. Svaka od petnaest postaja nosi svoju sadržajnu zaokruženost utkanu u likovnu dosljednost čitavog križnog puta. Posebno su slikarski i sadržajno zanimljive postaje na kraju križnoga puta, polaganje u grob i danas često dodavana petnaesta postaja uskrsnuća, ispunjene prodorima mističnog svjetla, u iskopanim otvorima u stijeni. Kao nagovje-štaj i prisustvo nove tjelesnosti.

U svakoj postaji razumljiva je dominantna, prikaz Krista s križem, u složenim scenama s mnoštvom likova. Raspoređenih i u neposrednoj blizini Krista (ovisno o motivskoj odrednici same postaje), te u drugom, pa i trećem planu. Mareković nije sklon slikarskoj radikalnosti, i radi svoga likovnog senzibiliteta, ali još i više zbog osobne ljudske i umjetničke odgovornosti spram Kristovom otkupiteljskom činu u patnji kalvarijskog hoda opredmećenog na stubama od grubog kamena.

Križni put na slikarski realistični način praktično je nemoguće slikati bez manjeg ili većeg oslonca na brojne primjere iz prošlosti poznatih iz crkava, (gdje ih je i najveći broj) muzeja, knjiga. Svakako da Mareković dobro poznaje "literaturu", u širini ishodišta, no jezgra je uvijek njegova. Izuzetnim majstorstvom i maštovitošću razvijao je kompozicije, s barokiziranim figurama bogate razvedene odjeće, likova u razložnim promjenama kretnji, pojedinaca i grupa. S pomicanjem vizura, sa zumiranjem i otvorenosću kadra, osvajanjem dubine (visine) prostora, granica određenih pejzažnom titravošću i tektonikom povijesnih zdanja. U Marekovićevom pristupu Križnom putu karakteristična je različitost u srodnom, u varijacijama u tretmanu forme, jačim obrisnim linijama ili njihovom negiranjju, rastu kromatskih intenziteta, (primjerice boji draperija bijelog, odnosno crvenog u draperiji Krista). S posebnom pažnjom datom izražajnosti lica, i psiholoških karakterizacija te intimnosti emotivnih susreta. U meditaciji duhovnog i prostranstvu umjetnosti.

Stanko Špoljarić